

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: R.H., nar. ..., bytem ...
Zastoupený: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem Černého
517/13, 182 00 Praha 8,

proti

žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18,
306 13 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9.2.2017 č.j. DSH/1289/17,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Horšovský Týn, přestupkového oddělení přest. č. 113/02016/PD ze dne 6.12.2016, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

361/2000 Sb., pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.200,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, že jeho zmocněnec zaslal dne 31.1.2017 na adresu elektronické podatelny správního orgánu 2 e-maily, přičemž druhý byl již s elektronickým podpisem a nejednalo se o pouhé zaslání faktury v příloze e-mailu, jak se domnívá žalovaný v napadeném rozhodnutí, ale přímo v těle e-mailu podle žalobce byly obsaženy odvolací důvody. Tím, že se jimi žalovaný nezabýval, došlo podle žalobce ze strany žalovaného k vadě. Žalobce k tomuto navrhl provést důkaz předmětnými e-maily a také znaleckým posudkem, kde bude ohledána elektronická podatelna správního orgánu I. stupně za účelem zjištění obsahu zpráv v e-mailech, k čemuž žalobce navrhl i konkrétního znalce R.B., soudního znalce z oboru IT, se sídlem ... I kdyby se jednalo o pouhou fakturu, podle žalobce správní orgán postupoval v rozporu s § 37 odst. 3 s.ř., neboť mu mělo být zřejmé, že se jedná o chybu, když předmět e-mailu zněl „doplnění odvolání“. Správní orgán měl tudíž o tomto žalobce vyrozumět.
3. Druhá námitka v žalobě spočívala v tom, že žalobce již ve správním řízení namítal, že vozidlo na fotografii nelze ztotožnit s jeho vozidlem. Není tudíž zjevné, které ze dvou vozidel bylo změřeno. A měření provedla osoba, která k tomu neměla povolení, a proto je výstup z radaru nepoužitelným důkazem. Podle žalobce mohla nastat situace, že policisté změřili podobné vozidlo, jež se jim nepodařilo zastavit, a pak se pokusili měření přiřadit k žalobci. Tomu napovídá snížená kvalita snímku v černobílém provedení, jejímž cílem mělo být podle žalobce například zakrytí odlišného odstínu laku. V oznámení přestupku je uveden čas změření rychlosti, který nic neprokazuje, neboť oznámení přestupku vyplňuje policista a také v záznamu o přestupku není prokázáno, že by nebylo možné upravovat čas.
4. Další námitkou žalobce je nesouhlas s tím, aby správní orgán činil závěry o technických parametrech rychloměru na základě výpovědi policisty, zvláště nebylo-li prokázáno, že byl proškolen. Podle žalobce nebylo prokázáno, že bylo změřeno právě jeho vozidlo, když jsou na snímku dvě vozidla. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 16.1.2013 č.j. 3As 82/2012-31, podle něhož záměrný kříž neprokazuje, které vozidlo bylo změřeno. Podle tohoto rozsudku záměrný kříž není na vozidle, ale na sloupu pouličního osvětlení. Podle žalobce rovněž nebylo relevantně prokázáno, že pokud by bylo změřeno vozidlo v opačném směru, skutečně by byla hodnota rychlosti záporná. Pouhé tvrzení policisty nemůže postačovat, je-li možné provést objektivní dokazování návodem k obsluze. Rovněž měl podle žalobce správní orgán zjišťovat, zda příslušný policista byl proškolen k měření, vyžádáním si dokladu o proškolení. K výpovědi policisty v tomto směru je nutné přihlížet obezřetně, neboť pokud by se přiznal, že nebyl proškolen, dopouštěl by se zřejmě kázeňského přestupku.
5. Podle žalobce měření rychlosti bylo zkresleno tzv. slíp efektem, když bylo měřeno na vzdálenost 337,5 m a v úseku dvojité zatáčky, Nebylo ani zjištěno, zda bylo měřeno ze stativu nebo z ruky, a měření z ruky riziko zkreslení měření rychlosti ještě zvyšuje, neboť měřicí bod není zaměřen na jedno místo na měřeném vozidle. Žalobce poukázal na sérii testů prováděných britskou BBC, kdy i stojícímu vozidlu byla naměřena úctyhodná rychlost, pokud došlo k pohybu měřicího bodu. Obdobné testy prováděl i deník Daily Mail. Žalobce navrhl provést důkaz znaleckým posudkem, v rámci kterého budou zopakovány testy BBC, a článkem v Daily Mail. Žalobce v žalobě také nesouhlasil s publikací jména a příjmení jeho i jeho zástupce na internetových stránkách NSS.

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že žaloba obsahuje některé námitky, které žalobce v řízení o přestupku neuplatnil. Je obecně vhodné podle NSS, aby obviněný neuchovával paletu svých námitek na pozdější dobu, ale uplatnil je již v prvním stupni řízení. Jinak se zbytečně připraví o posouzení námitek v obou instancích správního řízení. Navíc se může takto ex post podaná obrana jevit jako účelová. Žalobce ani přes výzvu neuvedl žádné odvolací námitky. Z toho dle žalovaného vyplývá procesní strategie žalobce ponechat správní orgány v nevědomosti co do rozsahu přezkumu v naději, že pominou něco, s čím bude možno na základě žaloby spojovat zrušení rozhodnutí o přestupku. Žalobcem navržené důkazy jsou dle žalovaného nadbytečné, neboť z ověřovacího listu vyplývá, že měřicí zařízení disponovalo ověřením ČMI, což k prokázání správnosti měření postačuje spolu s výpověďmi policistů.
7. Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 12.4.2016, podle kterého v tento den v 10:11 hod. řídil žalobce osobní motorové vozidlo značky BMW RZ: ..., na silnici první třídy č. 26 mezi Horšovským Týnem a Podhájím, ve směru na Horšovský Tým, a překročil dovolenou rychlost, stanovenou na 90 km/h, o 27 km/h po odečtení odchylky. Měřeno bylo 121 km/h rychloměrem MicroDigiCam. Žalobce se odmítl vyjádřit, nesouhlasil s přestupkem a odmítl oznámení podepsat.
8. Podle úředního záznamu z téhož dne byl řidič po zastavení vyzván k předložení dokladů a byl ztotožněn dle řidičského průkazu. Dále je součástí správního spisu výstup z rychloměru - záznam o přestupku v černobílém provedení, kde je záměrný kříž na přední kapotě osobního vozidla na příjezdu a v pravé části snímku je ještě část vozidla kamionu v opačném směru. Nicméně směr je uveden na výstupu z rychloměru jako příjezd, je uvedena i vzdálenost měření, čas a výrobní číslo zařízení, místo měření, režim automatický. Podle ověřovacího listu k rychloměru výrobní číslo UX018018 je platné ověření do 19.10.2016. Policisté pořídili plánek, kde zakreslili místo spáchání přestupku a místo zastavení.
9. Při jednání dne 17.8.2016 svědek J.H. popisoval, že předmětného dne prováděli měření mezi obcemi Březí a Horšovský Týn stacionárním měřicím zařízením. Stanoviště policie bylo na odbočce k osadě Podhájí. V jednu chvíli byla zjištěna rychlost přes 120 km/h u vozidla BMW jedoucího od obce Březí. Tento svědek prováděl měření a před započítím měření přístroj v souladu s návodem k obsluze nastavil. Jeho kolegyně přestupek projednávala.
10. Tyto okolnosti vyplývají i z výpovědi svědkyně J.S. ze dne 18.8.2016, která potvrdila jak místo měření, tak i zjištěnou rychlost u vozidla BMW a okolnost, že žalobce nesouhlasil se spácháním přestupku, proto bylo sepsáno oznámení. Měření prováděl její kolega.
11. Zmocněnec žalobce Ing. M.J. se vyjádřil k věci dne 5.9.2016 písemně. Popřel, že by vozidlo změřené rychloměrem bylo vozidlem žalobce, přičemž nelze za hodnověrný důkaz považovat fotografii, u níž nelze zjistit ani registrační značku. Dále bylo namítáno, že měření bylo provedeno osobou, která k tomu nemá povolení, a záměrný kříž není podle žalobce na vozidle, které bylo opravdu měřeno.
12. Správní orgán doplnil výpověď svědka J.H. dne 14.11.2016. Tento svědek uvedl, že měření měřicím zařízením se provádí tak, že pomocí záměrné tečky červené barvy se zaměří vozidlo, jehož rychlost má být změřena, a obsluha musí stisknout spoušť, aby měřicí zařízení rychlost změřilo a zaznamenalo. Rychlost druhého vozidla na snímku nemohla být podle svědka zachycena, neboť vozidlo jede v opačném směru a takové hodnoty

rychlosti se zaznamenávají záporným znaménkem. Na příjezdu je hodnota kladná, na odjezdu záporná. Svědek odpověděl, že proškolen k obsluze měřicího rychloměru byl při nástupu na Dopravní inspektorát Domažlice v roce 2014. Měřeno bylo laserovým rychloměrem MicroDigiCam. Kvalitu záznamu měřicího zařízení lze za nepříznivých klimatických podmínek podle svědka ovlivnit tím, že kameru lze zaostřit. K otázce, proč je záznam nekvalitní, svědek uváděl, že díky vzdálenosti, na niž bylo měřeno. Kvůli bezpečnosti nelze stacionárním zařízením měřit na krátkou vzdálenost, neboť by policisté vozidlo nestačili na stanovišti zastavit. Jsou školeni na to, že lze měřit do vzdálenosti 400 m. Pokud vozidlo mají od zjištění rychlosti až do zastavení na stanovišti po celou dobu na dohled, jako tomu bylo v dané věci, není v tom žádný problém.

13. Správní orgán prvního stupně v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí konstatoval, že fotografie pořízená v daném případě zachycuje dvě vozidla, jen jedno však jede směrem k měřicímu zařízení, a jak vypověděl policista, který měřicí zařízení ovládal, pokud by byla zachycena rychlost vozidla vzdalujícího se od měřicího zařízení, zobrazila by se rychlost v záporných číslech. To se však nestalo. Zjištěná rychlost je zaznamenána kladným číslem o hodnotě 121 km/h, jak je zřejmé ze záznamu o přestupku. Je nepochybné, že zjištěná rychlost je rychlostí změřeného vozidla blížícímu se k měřicímu zařízení a na kterém je na fotografii záměrný kříž. Nelze přisvědčit námitce žalobce, že vozidlo, na kterém je na fotografii záměrný kříž, nelze rozpoznat. Vzhledem ke vzdálenosti není sice na fotografii čitelná registrační značka, ale podle typických tvarů přední části karosérie lze jednoznačně identifikovat vozidlo jako automobil BMW řady 3 starší generace. Fotografie je černobílá, nepochybně se však jedná o světlou barvu vozidla. V oznámení přestupku a v úředním záznamu je uvedeno vozidlo BMW šedé pastelové barvy. Oznámení přestupku bylo sepsáno bezprostředně po zastavení vozidla. Stanoviště bylo zhruba ve vzdálenosti cca 300 m od místa, kde bylo vozidlo zachyceno, přičemž bylo na dohled od stanoviště policisty, jak je potvrzeno i svědkem. V oznámení přestupku je i čas zjištění rychlosti, který odpovídá času na záznamu o přestupku, změna vozidel je tudíž vyloučena. Rychlost vozidla byla zjištěna měřidlem s platným ověřením, neboť je zřejmé z ověřovacího listu, že platnost ověření končila dnem 19.10.2016. Svědek potvrdil, že měřicí zařízení nastavil v souladu s návodem k obsluze a byl k ovládání měřicího zařízení řádně proškolen. Vzhledem k tomu, že jde o dopravního policistu zařazeného na oddělení dopravní policie, je nepochybné, že je oprávněn měřicí zařízení ovládat a pořízený důkaz není nezákonný. Svědci protiprávní jednání obviněného zjistili při výkonu své služební činnosti, městskému úřadu není znám jejich vztah k obviněnému či k projednávané věci, ani jiná okolnost, která by snižovala věrohodnost jejich výpovědí.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zmocněnce odvolání bez odvolacích důvodů. Usnesením ze dne 6.1.2017 byl žalobce vyzván k doplnění odvolání ve lhůtě 10 dnů od oznámení usnesení. Dne 31.1.2017 došel správnímu orgánu I. stupně email s přílohou - faktura od společnosti Dobrý servis ze dne 12.4.2016, kde je fakturováno seřízení tachometru, který neměřil rychlost. Předmět e-mailu je označen Doplnění odvolání.
15. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že žalobce ani přes výzvu neuvedl, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, či v čem spatřuje rozpor s právními předpisy či nepravost rozhodnutí nebo předcházejícího řízení, a žalovaný neshledal veřejný zájem na přezkoumání správnosti rozhodnutí. Po důkladném přezkumu rozhodnutí žalovaný shledal, že ve věci bylo provedeno dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 s.ř.

Správní orgán I. stupně zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v souladu s § 3 s.ř. K doplnění odvolání ze dne 1.2.2017, k uvedené faktuře, žalovaný konstatoval, že z ní nevyplývá, na jakém vozidle byla oprava prováděna, a nelze proto usoudit, že se jednalo o vozidlo, s nímž se žalobce dopustil přestupku. I pokud by bylo prokázáno, že ve vozidle v době spáchání přestupku nefungoval tachometr správně či vůbec, nemá to na odpovědnost za přestupek vliv. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 22.10.2009 č.j. 1As 73/2009-78, podle něhož řidič vozidla je v zásadě odpovědný za spáchání přestupku i tehdy, pokud k překročení maximální povolené rychlosti dojde i za situace, kdy ve vozidle nefunguje rychloměr.

16. Soud žalobu neshledal důvodnou.
17. V daném případě žalobní námitky jsou v žalobě uplatněny poprvé, v odvolacím řízení žalobce zůstal zcela pasivní a nevznášel naprosto žádné námitky (kromě zaslání kopie faktury na opravu tachometru v příloze emailu označeného „Doplnění odvolání“). Pouze z označení emailu nelze dovozovat, že email ve skutečnosti jakési odvolací námitky obsahoval. Žalobce je ostatně ani v žalobě nespecifikoval. Pokud žalobce měl v úmyslu proti správnosti provedeného měření vznášet konkrétní námitky, měly být uplatňovány v případě nesouhlasu se závěry prvostupňového správního orgánu v odvolání. Podle rozsudku NSS ze dne 23.4.2015 čj. 2 As 215/2014-43 jakkoliv je správní soudnictví podrobeno principu plné jurisdikce, není jeho cílem nahrazovat správní řízení. Účastník řízení o přestupku nemůže svoji liknavost zhojit až v řízení soudním. V takovém případě by totiž byla popřena samotná koncepce správního soudnictví založená na následném přezkumu zákonnosti pravomocných správních rozhodnutí.
18. Podání odvolání a vznesení odvolacích námitek je v dispozici žalobce a pouze on uplatněním odvolacích námitek určuje rozsah věcného přezkumu prvostupňového rozhodnutí. Usnesením ze dne 6.1.2017 byl žalobce vyzván k doplnění odvolání ve lhůtě 10 dnů od oznámení usnesení. Reagoval pouze tak, že dne 31.1.2017 zaslal správnímu orgánu I. stupně email s fakturou ze dne 12.4.2016 na seřízení nefunkčního tachometru. Z žádného právního předpisu nevyplývá povinnost podruhé vyzývat k doplnění téhož podání (odvolání), jehož využití je plně v dispozici účastníky řízení. Nedůvodnou je proto žalobní námitka, že správní orgán postupoval v rozporu s § 37 odst. 3 s.ř., a z téhož důvodu soud pro nadbytečnost neprováděl důkaz předmětnými e-maily, ani znaleckým posudkem za účelem zjištění obsahu zpráv v e-mailech.
19. Žalovaný na základě toho správně vyhodnotil, že jediná věcná odvolací námitka je tvrzení, že žalobci nefungoval tachometr, a s touto námitkou se dostatečně v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal.
20. Další námitka žalobce, že podle jeho názoru mohli policisté změřit jiné vozidlo a žalobci pak přiřadit změřenou rychlost, je podle názoru soudu pouze spekulativní. Soud má v dané věci za to, že z předložených podkladů vyplývá nepochybně, že policisté naměřili uvedené překročení rychlosti žalobce. To je zřejmé zejména ze záznamu o přestupku, který není zpochybněn pouze tím, že je v černobílém provedení. Na snímku je jasně záměrný kříž na přední kapotě osobního vozidla, které bylo měřeno na příjezdu. Jiné vozidlo v témže směru na snímku není. Správnost provedeného měření včetně faktu, že v daném případě bylo změřeno vozidlo žalobce, je potvrzena i výpověďmi zakročujících policistů. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by věrohodnost výpovědí policistů snižovaly.
21. Nedůvodným shledal soud i tvrzení žalobce, že nebylo prokázáno, že byl policista

obsluhující rychloměr k tomu proškolen. Naopak z výše shrnuté výpovědi svědka H. jasně plyne, že tento svědek proškolen k obsluze měřicího rychloměru byl, a to při nástupu na Dopravní inspektorát Domažlice v roce 2014.

22. Okolnost, že nebylo změřeno druhé vozidlo na snímku jedoucí v opačném směru, je prokázána právě výstupem z rychloměru, kde se uvádí výslovně, že bylo měřeno vozidlo na příjezdu.
23. Soud neakceptoval ani další tvrzení žalobce, že měření rychlosti bylo zkresleno tzv. slip efektem, když bylo měřeno na vzdálenost 337,5 m a v úseku dvojité zatáčky. Tuto námitku žalobce v průběhu správního řízení vůbec neuplatnil, a jeví se tím účelovou. Skutečností, že by bylo měřeno v úseku zatáčky, navíc nenasvědčuje ani snímek z rychloměru, ani výpovědi policistů.
24. Soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů, že rozhodným důkazem o tom, že předmětný rychloměr bylo možné používat v inkriminované době k měření rychlosti vozidel, bylo platné ověření ČMI. Z téhož důvodu soud neprovedl jako důkaz testy BBC a Daily Mail, které nemohou zpochybnit platné ověření rychloměru pro měření v ČR.
25. Žalobce v žalobě také nesouhlasil s publikací jména a příjmení jeho i jeho zástupce na internetových stránkách NSS, k čemuž krajský soud uvádí, že se tato námitka týká pouze postupu NSS, nikoli soudu krajského.
26. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 17. září 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

